

Kardinal Franc Rode

Drago K. Ocvirk

**OBRAZI
V SOJU LJUBEZNI**

Kardinal Franc Rode
Drago K. Ocvirk

OBRAZI V SOJU LJUBEZNI

Mesec dni na Rdečem otoku
in drugi izbrani zapisi

Ljubljana, 2006

kardinal Franc Rode
Drago K. Ocvirk
OBRAZI V SOJU LJUBEZNI

Zbirka

Misijonske vezi št. 4

Uredil

Drago K. Ocvirk

Lektorirala

Vida Freljih

Oblikoval

Sine Kovič

Oblikoval

Družina d.o.o.

Izdala

Družina d.o.o.

Zanjo

Dr. Janez Gril

Tisk

Tiskarna Schwarz

Ljubljana, 2006

Informacije o knjigah založbe Družina dobite na spletni strani: www.druzina.si

---

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-992

908(691)

266(691):929 Slabe J.

RODE, Franc

Obrazi v soju ljubezni / Franc Rode, Drago K. Ocvirk. -
Ljubljana : Družina, 2006. - (Zbirka Misijonske vezi ; 4)

ISBN 961-222-611-3

1. Ocvirk, Drago

225542656

Obrazi v soju ljubezni

»In biti človek! Središče ljubezni in svobode ... Kako enkratna, neponovljiva, izvirna in nova je usoda slehernega človeka! Vsak ima svojo pot. Prehujeno in tisto, ki jo mora še prehoditi. Gledam te obraze v soju slabotne luči: tu je široki in ploski obraz, kjer berem čistost in bolečo voljo junaštva; tu je mirni in hladni obraz človeka, ki se obvladuje in jasno hoče; tu je izčrpan obraz človeka, ki je ves v dejanju, ki obvladuje stvarnost in ve, da se je dotaknil resničnosti; tu je obraz človeka, ki se slabo upira krutosti življenja, vendar se zato ni namrščil in zagrenil, marveč se mu vse spreminja v dobroto in se tega ne zaveda; tu je svetel, mil obraz mladostnika, poln sonca v nasmehu in v samem nasmehu že skrita bolečina.«

Dr. Franc Rode (Madagaskar, 1977)

Med tokratnim prebiranjem Rodetovega potopisa *Mesec dni na Rdečem otoku* za novo izdajo se mi je sam od sebe ponudil naslov za spremno besedo: *Obrazi v soju ljubezni*. Mislim namreč, da povzema Rodetov pogled na ljudi in odnos do njih. Od prvih strani potopisa naprej mi je bilo sedaj dano uvideti - ne pomnim, če je bilo tako tudi ob prvem branju leta 1980 - kako neverjetno je popotnik pozoren do soljudi, pozoren pa tudi na drobne, skoraj neopazne, vsakdanje, preproste reči v zvezi z njimi. Marsikdo jih bržčas ne bi zaznal, če pa bi, jih verjetno ne bi zapisal v prepričanju, da pač ne bodo zanimale nikogar zaradi njihove vsakdanjosti. Kakšna zmota, razkriva Rodetovo pisanje! In celo nekrščanska zmota, če bolje pomislim! Kajti kaj drugega kot to - male radosti in male bede, male posebnosti in male podobnosti idr. - smo ljudje! Iz tega je sestavljeno naše življenje: ti z menoj in jaz s teboj in

---

obratno, vse to pa v mreži ali zavezi. To so spletli ali sklenili ljudje pred nama - pred teboj in menoj. Zdaj je odvisno od naju, ali ju bova pletla in sklepala naprej, da bodo še drugi mogli v življenje, ali pa ju bova razdirala in tako druge odpravila od gostije življenja.

Ob branju malgaškega potopisa mi je prišlo na misel, da je Jezus, Božji sin, prav takšne (p)osebne podrobnosti in nepomembnosti opazil zdaj pri tem zdaj pri onem in se mu ves posvetil. Tako je pletel novo zavezo, gradil Božje kraljestvo! Nad takim ravnanjem so se pohujševali njegovi nasprotniki, ki so bili zase prepričani, da vidijo prav in daleč. Bili so ljudje visokih idealov in pomembnih reči, ne pa zaskrbljeni za male ljudi, za nepomembnega človeka skratka. Tudi njegovi učenci niso ponavadi ravnali bolj preudarno. Imeli so ga namreč za tako imenitnega učitelja, ki se mu zares ni treba ukvarjati z zadnjim slepcem ali s krvotočno ženo, kaj šele s serijsko poročeno Samarijanko ali celo z otroki ... Šele po vstajenju in ob izdatni pomoči Svetega Duha - kot so sami priznali - se jim je posvetilo, da je ravno to tisto pravo: osvobajajoče, odrešujoče, zveličavno. Zato so nam prav to zapustili v svojem oznanjevanju kot veselo novico, ki jo je oznanil Jezus in je on sam kot Kristus, Odrešenik, ta vesela novica. Davno pred Marshallom McLuhanom, očetom in prerokom našega medijskega veka, so Jezusovi učenci odkrili, da je novica pravzaprav njen prinašalec - *The Medium is the Message*. Odrešenik je odrešenje.

Dr. Rode mi je dal z malgaškim potopisom še enkrat vedeti, da štejejo le čisto konkretni ljudje. Ta posameznik, ki me je ta hip ogovoril, mi podal roko, me pokaral, kaj povprašal, grenko potožil ... ta je pomemben. In pisec o tem ne razpravlja in ne poučuje, ne govori iz teorije, marveč iz prakse. Pri-poveduje o svojih srečanjih zdaj s tem zdaj z onim, to ga zanima, to se mu zdi pomembno, to je vredno, da zapiše. Ko govori o drugih, razkriva svoje prioritete. Česar je polno srce, to usta govore. V središče svojega potopisa je postavil konkretne ljudi, a na robu se nevsiljivo in skoraj neopazno razodeva on sam kot človek za človeka in njegovo človečnost.

Zaradi vsega tega sem se spomnil na njegove *Iberijske zapise* iz leta 1970, ki sem jih požiral kot gimnazijec. Brž sem jih poiskal v eni tistih številkk revije *Znamenje*, ki jo je še urejal dr. Rode, preden je revijo prevzel dr. Grmič s somišljeniki. Zakaj ne bi skupaj izdal malgaškega in iberijskega potopisa, mi je prišlo na misel. In ker so me tudi v *Iberijskih zapisih* posebej nagovorili opisi ljudi iz življenja ali portreti in celo kipi v muzeju, sem se odločil,

---

da bom oba potopisa dal pod skupni naslov: *Obrazi v soju ljubezni*. To ju namreč družji in tu se nam njun avtor najbolj odkriva. Globoko v spomin se mi je vtisnil odgovor, ki ga je na vprašanje Kaj mi pomeni Jezus iz Nazareta podal dr. Rode. Izbrskal sem ga med orumenelimi listi Družine iz leta 1974 in vem, da bo s svojo svežino okrepčal bralca tudi danes. Med »Rodetovimi«
obrazi ima prav posebno mesto, saj ga ni noben obraz tako prevzel in zaznamoval za vedno kakor prav Jezusov. Sam izpove: »Tako je moje življenje usodno povezano z njim. Proti temu ne morem ničesar. Naj delam karkoli, dobro ali hudo, vse je vedno v razmerju do njega. Če hočem ali ne, sem 'v Kristusovih verigah'. Ne vem, če sem zavoljo tega bolj srečen ali bolj nesrečen. Bržčas bo držalo oboje. Zdi se mi pa, da ima moje življenje zaradi tega usodnega razmerja VEČ SMISLA.« Pomislil sem, da sodi to kratko besedilo na začetek te knjige, saj je kakor intonacija, na katero je ubrana simfonija Rodetovega življenja, snovanja in delovanja. Druga misel o Jezusu, zapisana leta 2000, zaključji ta izbor Rodetovih zapisov.

Glas vpijočega v »opravljivi in ozkosrčni provinci«

Med branjem zapisov, ki so zbrani v tej knjigi, se mi je ves čas vsiljevala primerjava, ki si zasluži priti na papir. Ne morem se namreč izogniti misli, kako je pisec teh zapisov daleč od tistega »Rodeta«, ki so ga risali – kaj risali: maličili – nekateri naši mediji.

Ker je bil dr. Rode kot nadškof pokončen in zavezan temeljnim krščanskim vrednotam, ki so hkrati osnovne vrednote zahodne civilizacije, so ga tranzicijska oblast in njeni mediji vztrajno načrtno demonizirali. Ta oce-
na ni sad mojih subjektivnih vtisov, marveč so jo postavile strokovne raziskave. Na udaru ni bil namreč samo nadškof Rode, ampak vsi, ki so bili v prvih vrstah prizadevanj za našo samostojnost in demokratično ureditev, za Slovenijo duha. Leta 2002 je pesnik Dane Zajc spomnil v razmisleku z naslovom *Ustvarjanje province*, da določeno število novinarjev prihaja iz samoupravljaljskega časa »in vztraja v njegovi manipulatorski miselnosti.

Kazalo

Obrazi v soju ljubezni	5
<i>Glas vpijočega v »opravljivi in ozkosrčni provinci«</i>	7
<i>S kakovostjo do svobode</i>	10
<i>Še o knjigi</i>	12
Kaj mi pomeni Jezus iz Nazareta?	15
Mesec dni na Rdečem otoku	23
Uvodna beseda	25
Pojasnilo	27
<i>Prazne ljubljanske ceste</i>	28
<i>Človeški tokovi se pretakajo</i>	29
<i>Kako prelisčiti carino</i>	30
<i>Morje ljudi in predmetov</i>	31
<i>Gostje pri jezuitih</i>	31
<i>Pri italijanskih lazaristih</i>	41
<i>Med slovenskimi misijonarji</i>	43
<i>Dan razmišljanja</i>	46
<i>V ozračju začetkov</i>	49
<i>Podoba nove zemlje in novega neba</i>	54
<i>Midongy, čudno gnezdo</i>	55
<i>Plesi in teologija</i>	58
<i>Maša v Ranomeni</i>	59
<i>Vzporedni religiji</i>	60
<i>Med starimi prijatelji</i>	61
<i>Dve zgodbi iz malgaškega vsakdana</i>	62
<i>Škof s spačkom</i>	64
<i>Povest o oženjenem hudiču</i>	65
<i>Krst v Vangaindranu</i>	67
<i>Človek z napačnim priimkom</i>	68
<i>Obisk naše zadnje postojanke</i>	71
<i>Nočno razmišljanje o človeku, središču ljubezni in svobode</i>	81
<i>Slovo od slovenskega misijona</i>	83
<i>Obisk v Parizu</i>	84

<i>Daritev vseh narodov</i>	84
Iberski zapisi.....	87
3. avgusta 1970, Rim.....	89
4. avgusta 1970, Madrid.....	90
8. avgusta 1970, Obisk muzeja del Prado	91
9. avgusta 1970, Toledo.....	95
10. avgusta 1970.....	97
13. avgusta 1970.....	100
15. avgusta 1970, razmišljam o Madridu	101
17. avgusta 1970, zadnji dan v Madridu	101
18. avgusta 1970, Lizbona	104
19. avgusta 1970, ogled mesta s prijateljem Ribeiirom	104
20. avgusta 1970, na letališču v Lizboni, pred odhodom v Rio	107
»Stati inu obstati«.....	109
<i>Izbrane misli iz pogovora</i>	109
Kaj mi pomeni Jezus iz Nazareta	115
Slovenski misijon na Rdečem otoku	119

ZBIRKA MISIJSKE VEZI

Širjenje krščanske vere med ljudmi in ljudstvi je ena njenih bistvenih značilnosti. To širjenje ima različne oblike v različnih časih in prostorih. V to dejavnost so že dolgo vpleteni tudi Slovenci in Slovenske. Zbirka Misijonske vezi prinaša dela, ki se kakorkoli navezujejo na širjenje krščanske vere nekoč in danes. Njen razpon je širok od osebnih pričevanj in potopisov do strokovnih in znanstvenih del o krščanskem misijonskem delovanju.

V ZBIRKI SO IZŠLA DELA:

1. *Franc Jaklič*, Ignacij Knoblehar
2. *Friderik Baraga*, Krščanski nauk za indiance
3. *Janko Slabe*, Med Antešaki
4. *Kardinal Franc Rode in Drago K. Ocvirk*, Obrazi v soju ljubezni,

DRUŽINA

2.170 SIT